

Sygn. akt IV U 1256/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Tomasz Koronowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Jolanta Fiedorowicz

po rozpoznaniu w dniu 29 lutego 2016r. w Elblągu na rozprawie

sprawy z odwołania M. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

z dnia 13 sierpnia 2015r. nr (...) znak: (...)

z udziałem J. K.

o ustalenie

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczona M. K. (1) jako pracownik u płatnika składek J. K. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 16 marca 2015r.

Sygn. akt IV U 1256/15

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...), znak (...) - (...), z dnia 13 sierpnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E., na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2015r. poz. 121 ze zm.; dalej: ustawa systemowa), Kodeksu Pracy i Kodeksu cywilnego, stwierdził, że ubezpieczona M. K. (1) jako pracownik u płatnika składek J. K. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od dnia 16 marca 2015r.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wskazał, iż zgodnie z przepisami ustawy systemowej za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, a obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają pracownicy od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Art. 22 kp określa zaś definicję i istotne elementy stosunku pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych przytoczył ustalony przez siebie obszerny stan faktyczny. Wskazano, że ubezpieczona otrzymała wynagrodzenia za czas choroby za okres od 19 maja 2015r. do 20 czerwca 2015r., natomiast za okres od 21 czerwca 2015r. do 28 lipca 2015r. ubiega się o wypłatę zasiłku chorobowego. Okres niezdolności do pracy przypadał w okresie ciąży. Jednocześnie zaznaczono, że M. K. (1) z tytułu wykonywania umowy o pracę w sklepie (...) została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych od dnia 16 marca 2015r., a dotychczasowy przebieg jej ubezpieczenia nie pozwalał na wypłatę świadczenia, gdyż uprzednio ww. była zgłoszona do ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od 8 stycznia 2015r. do 15 marca 2015r. przez Powiatowy Urząd Pracy jako osoba bezrobotna nie pobierająca zasiłku dla bezrobotnych.

Organ rentowy na podstawie wyjaśnień płatnika składek i ubezpieczonej ustalił, że ubezpieczona została zatrudniona od 16 marca 2015r. na podstawie zawartej pisemnie w tym samym dniu umowy o pracę. Pracodawca zatrudnił ww. na czas określony do dnia 31 marca 2016r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku: "sprzedawca" za wynagrodzeniem w kwocie 2.774,96 zł brutto miesięcznie. Miejszem wykonywania pracy miał być Sklep (...) znajdujący się na posesji płatnika składek, tj. B., (...)-(...) M.. Organ rentowy wskazał, że co prawda ubezpieczona została przeszkolona z zakresu BHP i ppoż., jednakże nie przedłożyła zaświadczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań do wykonywania pracy, pomimo skierowania jej na takie badanie przez pracodawcę. Zakład Ubezpieczeń społecznych podkreślił, że przed zatrudnieniem ubezpieczonej wszystkie prace w sklepie wykonywał płatnik składek przy ewentualnej pomocy żony, a ubezpieczona nie otrzymała pisemnego zakresu obowiązków. Czynnościami, jakie miała wykonywać ubezpieczona, były obowiązki kierownika sklepu, sprzedawcy, zaopatrzeniowca, sprzątaczkę, kasjera, a także prace związane z obsługą klienta, przyjmowaniem towaru. M. K. (1) miała świadczyć pracę w godz. 9:00-18:00 z godzinną przerwą w ciągu dnia.

W ocenie organu rentowego o fakcie, że umowa została zawarta dla pozorów w celu stworzenia formalnych przesłanek do uzyskania uprawnień do świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych świadczyło również to, że na miejsce ubezpieczonej nie został zatrudniony nowy pracownik. Zakład Ubezpieczeń Społecznych miał również wątpliwości dotyczące wysokości wynagrodzenia, gdyż żaden z wcześniej zatrudnianych przez J. K. pracowników nie otrzymywał wynagrodzenia wyższego niż minimalne wynagrodzenie za pracę. Organ rentowy nie kwestionował, że M. K. (1) wykonywała czynności w sklepie płatnika składek, jednak w jego ocenie nie były to czynności wykonywane w oparciu o stosunek pracy, a czynności świadczone w ramach pomocy rodzinnej – płatnik jest teściem ubezpieczonej. Potwierdzać to ma fakt, iż Z. K. – żona pracodawcy – wykonując czynności w sklepie, nie została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych i jej praca uznawana jest za pomoc rodzinną.

M. K. (1) odwołała się od powyższej decyzji, zaskarżając ją w całości i wnosząc o jej uchylenie i objęcie jej od dnia 16 marca 2015r. obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym od dnia zatrudnienia w oparciu o umowę o pracę. Zaskarżonemu rozstrzygnięciu zarzuciła ona: naruszenie przez organ art. 83§1 kc przy ocenie zawartej przez nią umowy o pracę i uznanie w oparciu o ten przepis, że umowa ta została zawarta dla pozorów; naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 2, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 1 ustawy systemowej przez wyłączenie jej z obowiązkowego ubezpieczenia społecznego z tytułu nawiązania stosunku pracy od dnia 16 marca 2015r.; orzeczenie w wydanej decyzji sprzecznie ze stanem faktycznym ustalonym w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy, z którego jednoznacznie wynika, że zawarta w dniu 16 marca 2015r. umowa o pracę nie jest umową pozorną.

W uzasadnieniu swojego stanowiska skarżąca powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego wskazała, że ze zgromadzonego w postępowaniu wyjaśniającym materiału dowodowego jednoznacznie wynika, iż umowa o pracę została zawarta 16 marca 2015r., pracodawca zgłosił ją do obowiązkowego ubezpieczenia społecznego w ustawowym terminie i odprowadzał z tego tytułu składki, praca była świadczona w pełnym wymiarze czasu pracy, ubezpieczona przeszła wymagane szkolenia i nie korzystała ze zwolnień z pracy. W ocenie skarżącej Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie przedstawił żadnych dowodów, które świadczyłyby o pozorności przedmiotowego stosunku pracy. Zdaniem ubezpieczonej argument organu rentowego dotyczący pozostawiania przez nią w ciąży w momencie zawierania umowy o pracę jest dyskryminujący i bezpodstawny. Nadto żadne przepisy prawa nie zabraniają kobietom w ciąży zawierania umów o pracę. Skarżąca zaznaczyła, że charakter pracy pozwalał na jej wykonywanie bez zagrożenia ciąży. Nadto wskazano, że wynagrodzenie było adekwatne do zakresu obowiązków, gdyż z uwagi na zły stan zdrowia płatnika składek, wszystkie obowiązki związane z prowadzeniem sklepu spoczyły na niej. Ubezpieczona zaznaczyła, że również argument dotyczący niezatrudnienia innego pracownika na czas jej nieobecności jest chybiony, gdyż po krótkotrwałym okresie nieobecności planowała ona wrócić do pracy, a pracodawca nie chciał zatrudniać na przedmiotowym stanowisku osoby, do której nie miał zaufania.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu organ rentowy przytoczył okoliczności podnoszone w argumentacji zaskarżonej decyzji. Płatnik składek poparł odwołanie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Płatnik składek J. K. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą w formie sklepu spożywczo-przemysłowego od 1991r. Do momentu zatrudnienia ubezpieczonej prace w sklepie samodzielnie wykonywał płatnik z pomocą żony i ewentualną doraźną pomocą członków swojej rodziny. Żona płatnika składek Z. K. nie jest zatrudniona przez męża, ani nie jest zgłoszona do ubezpieczeń społecznych z tytułu wykonywanych czynności. Jej praca traktowana jest jako pomoc rodzinna / pomoc osoby współpracującej, a zajmuje się ona obsługą klienta i kwestiami finansowo-organizacyjnymi.

Płatnik składek jest teściem ubezpieczonej. Nie prowadzą oni wspólnego gospodarstwa domowego.

M. K. (1) zawarła związek małżeński w 2011r. i zamieszkała w B.. Ubezpieczona była zgłoszona do ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od 8 stycznia 2015r. do 15 marca 2015r. przez Powiatowy Urząd Pracy jako osoba bezrobotna nie pobierająca zasiłku dla bezrobotnych

Skarżąca została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych od dnia 16 marca 2015r. z tytułu wykonywania umowy o pracę w przedsiębiorstwie płatnika składek J. K., która zawarta została na czas określony do dnia 31 marca 2016r. Ubezpieczona zatrudniona została w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku sprzedawcy za wynagrodzeniem 2.774,96 z brutto miesięcznie. Miejscem wykonywania pracy M. K. (1) miał być Sklep (...) znajdujący się na posesji J. K. tj. B., (...)-(...) M..

M. K. (1) została przeszkolona z zakresu zasad bhp najpierw ustnie przez Z. K., upoważnioną przez J. K., a następnie odbyła długie szkolenie przeprowadzone przez specjalistę ds. bhp i ppoż. W miejscu pracy nie była prowadzona lista obecności, nie była prowadzona również ewidencja czasu pracy.

Ubezpieczona nie przedłożyła zaświadczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań do wykonywania pracy, pomimo wystawienia skierowania na badanie przez płatnika składek.

M. K. (1) nie otrzymała pisemnego zakresu obowiązków, a czynności jakie wykonywała to obsługa klienta, przyjmowanie towaru oraz wszystkie czynności związane z pracą w sklepie. Praca wykonywana była w godzinach od 09:00 do 18:00 z godziną przerwą w ciągu dnia.

M. K. (1) otrzymała wynagrodzenie za czas choroby za okres od 19 maja 2015r. do 20 czerwca 2015r. i ubiega się o wypłatę zasiłku chorobowego za okres od 21 czerwca 2015r. do 28 lipca 2015r. Okres niezdolności do pracy przypada w okresie ciąży.

Pierwsza wizyta ginekologiczna ubezpieczonej miała miejsce 30 marca 2015r. u W. F., u którego była jeszcze 13 kwietnia 2015r., 27 kwietnia 2015r. i 18 maja 2015r. Pierwsza wizyta u ginekologa poprzedzona była wykonaniem testu ciążowego, który dał wynik pozytywny. W dniu wizyty skarżąca była w 9 tygodniu ciąży. Kolejne wizyty skarżąca odbywała u H. Rzepy, która prowadziła ciążę do rozwiązania. Ostatnia miesięczka ubezpieczonej miała miejsce 24 stycznia 2015r.

Na miejsce przebywającej na zwolnieniu lekarskim M. K. (1) nie został zatrudniony nowy pracownik pomimo faktu, że płatnik składek zwrócił się do Powiatowego Urzędu Pracy o pomoc, składając wnioski o stażystę lub pracownika w ramach prac interwencyjnych.

Pismem z 23 czerwca 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych poinformował ubezpieczoną i płatnika składek o wszczęciu postępowania wyjaśniającego w przedmiocie ustalenia okresu faktycznego zatrudnienia ubezpieczonej i podlegania z tego tytułu obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

(akta ZUS; k.3,7-9,13,20,31-34; akta sprawy: k.2-7, 34, 56, 62; rozprawa z 8 stycznia 2016r. e-protokół: częściowo wyjaśnienia ubezpieczonej od 00:03:59, wyjaśnienia płatnika składek od 00:16:17, od 01:09:18)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Podleganie obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu określa ustawa systemowa. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają m.in. pracownicy. Obowiązek podlegania ubezpieczeniom chorobowemu i wypadkowemu jest konsekwencją podlegania ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym, co wynika z art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy systemowej. Co do okresów podlegania wymienionym ubezpieczeniom, należy odwołać się do art. 13 pkt 1 ustawy systemowej, z którego wynika, że w odniesieniu do pracowników jest to okres od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Podstawą procesową wydania zaskarżonej decyzji był art. 83 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy systemowej, zgodnie z którym ZUS wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących m.in. zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i przebiegu ubezpieczeń.

Jak wynika z przywołanych przepisów, istotą sporu było spełnienie przesłanki podlegania M. K. (1) wymienionym ubezpieczeniom w postaci pozostawania skarżącej w stosunku pracy.

Do nawiązania stosunku pracy dochodzi poprzez złożenie zgodnych oświadczeń woli przez pracodawcę i pracownika, niezależnie od jego podstawy prawnej – art. 11 kp. Zgodnie z art. 22 kp, przez nawiązanie stosunku pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, w miejscu i w czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem. Celem zatem i zamiarem stron umowy o pracę winna być faktyczna realizacja treści stosunku pracy w granicach zakreślonych zawartą umową, przy czym oba te elementy wyznaczają: ze strony pracodawcy – realna potrzeba ekonomiczna i umiejętności pracownika, zaś ze strony pracownika – ekwiwalentność wynagrodzenia uzyskanego za świadczenie pracy (vide uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 10 listopada 2005r. sygn. III AUa 2723/04). Przyjęcie, że dochodzi do powstania stosunku pracy, niezależnie od tego, czy pracownik do pracy przystąpi, obalone jest przez ustalenie, że pomimo zawarcia umowy nie nastąpiło zatrudnienie pracownika. Czynność prawna mająca na celu obejście ustawy polega natomiast na takim ukształtowaniu jej treści, które z punktu widzenia formalnego nie sprzeciwia się ustawie, ale w rzeczywistości zmierza do osiągnięcia celu, który jest przez nią zakazany (art. 58 kc).

Należy podkreślić, że postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych jest postępowaniem cywilnym, które cechuje się kontradyktoryjnością. Oznacza to, iż strony wywodzące z określonych faktów skutki prawne obowiązane są te fakty udowodnić (art. 232 kpc). Strona zobowiązana przez Sąd do zgłoszenia twierdzeń i złożenia dowodów na ich poparcie, która takiego zobowiązania nie wykonuje, godzi się z rozstrzygnięciem mającym u podstawy orzekania tylko te dowody, które znajdowały się w dyspozycji Sądu. Sąd prowadzi postępowanie w takim zakresie, w jakim zostanie ono zainicjowane przez strony. Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (art. 6 kc).

Przenosząc te rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy należy przyjąć, że dowody zaprezentowane przez skarżących w toku postępowania jurysdykcyjnego potwierdziły, iż płatnika składek J. K. i ubezpieczoną M. K. (1) łączył stosunek pracy, i z tego tytułu podlega ona obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od dnia 16 marca 2015r.

Należy podkreślić, iż w kontekście zgromadzonego materiału dowodowego, w tym wyjaśnień ubezpieczonej i płatnika składek, jak i zeznań świadków, Sąd nie miał wątpliwości co do istnienia stosunku pracy między skarżącą a płatnikiem składek. Płatnik wskazywał, że potrzeba zatrudnienia synowej związana była z jego wypadkiem i niemożliwością wykonywania pracy w prowadzonym sklepie. Płatnik wyjaśnił, że synowa wykonywała w sklepie czynności związane z odbieraniem towaru, układaniem go na półkach, obsługą klienta, robieniem zakupów w (...) hurtowniach. Wyjaśnił również, że nie wykonywał pracy w sklepie w okresie, gdy została tam zatrudniona skarżąca.

Sama ubezpieczona wyjaśniła, że potrzeba jej zatrudnienia związana była ze wzmożoną intensywnością prac w sklepie z uwagi na okres przedświąteczny, jak również ze względu na wypadek, któremu uległ J. K., co uniemożliwiało mu wykonywanie pracy w sklepie. Skarżąca wskazywała, że obsługiwała klientów, zajmował się odbieraniem towaru od

dostawców i jego wykładaniem na półkach, jeździła po zakupy do hurtowni. Ubezpieczona wskazała, kiedy przyjeżdżali poszczególni dostawcy, jaki towar przywozili, opisała proces ustalania cen poszczególnych produktów. Skarżąca jednoznacznie zaznaczyła, że wykonywała polecenia swojej teściowej Z. K. i to właśnie przez nią była nadzorowana. Ubezpieczona utrzymywała, że w momencie podpisywania umowy o pracę nie wiedziała, iż jest w ciąży, a o fakcie tym dowiedziała się podczas pierwszej wizyty u lekarza ginekologa w dniu 30 marca 2015r. Skarżąca zaznaczyła, że miała problem z nieregularnym miesiączkowaniem, jednak nie korzystała z tego powodu regularnie z pomocy specjalisty.

Również przesłuchani świadkowie wskazali jednoznacznie, że widywali ubezpieczoną w sklepie prowadzonym przez J. K., w okresie od marca do maja 2015r. Świadek K. G., będący wieloletnim klientem sklepu, zeznał, że widywał M. K. (1) w sklepie. Wskazał, że prócz skarżącej w sklepie w omawianym okresie pracowała również Z. K. (e-protokół z 8 stycznia 2016r. od 00:31:22). Świadek P. G., będący przedstawicielem handlowym zaopatrującym od wielu lat sklep płatnika w produkty mrożone, zeznał, że ubezpieczoną widywał w kwietniu i maju 2015r., a w sklepie bywał we wtorki co tydzień. Wskazał on, że rozliczał się z płatnikiem bądź jego żoną, a w omawianym okresie klientów obsługiwała skarżąca i żona płatnika (e-protokół z 8 stycznia 2016r. od 00:36:37). Przesłuchana w charakterze świadka E. O. zeznała, że jest klientką sklepu od około 4 lat i regularnie robi tam zakupy. Wskazała ona, że ubezpieczona obsługiwała ją w sklepie wiosną 2015r. Świadek zaznaczyła, że skarżąca pracowała przed świętami wielkanocnymi, oraz że nie pracowała już w okresie wakacyjnym. Świadek stwierdziła, że był okres, kiedy płatnik nie wykonywał pracy w prowadzonym sklepie, gdyż miał problemy zdrowotne z ręką (e-protokół z 8 stycznia 2016r. od 00:50:26). Świadek K. P., będący dostawcą pieczywa, wskazał, że dowozi pieczywo do sklepu codziennie około godz. 9:00, a odbiór potwierdza Z. K.. Świadek zeznał, że widywał ubezpieczoną w spornym okresie i stwierdził, że zajmowała się ona wykładaniem dostarczonego pieczywa na półki (e-protokół z 8 stycznia 2016r. od 00:56:10). Świadców zgodnie wskazywali, że przed zatrudnieniem skarżącej, wszelkie czynności w sklepie wykonywane były przez płatnika składek i jego żonę.

Sąd nie znalazł podstaw by odmówić zeznaniom świadków waloru wiarygodności. Były one bowiem spontaniczne, logiczne i uzupełniały się wzajemnie tworząc spójną całość. Niewielkie rozbieżności wynikały niewątpliwie z upływu czasu, jednakże nie mogły one wpłynąć na ocenę ich wartości dowodowej. W odniesieniu do wyjaśnień skarżącej i płatnika składek, Sąd uznał je za wiarygodne w zakresie, w jakim odnosiły się one do czynności wykonywanych przez ubezpieczoną w ramach zawartego stosunku pracy. W ocenie Sądu nie było wątpliwości, że strony łączył stosunek tego typu, a także iż praca była wykonywana przez ubezpieczoną na rzecz płatnika, a płatnik pracę tę przyjmował. Sąd nie uznał za wiarygodne wyjaśnień w zakresie dotyczącym okoliczności nawiązania stosunku pracy, jak i faktu, że w momencie zawierania umowy o pracę ubezpieczona nie wiedziała, że jest w ciąży. Z dokumentacji lekarskiej jasno wynikało, iż ostatnia miesiączka skarżącej miała miejsce 24 stycznia 2016r., a wizyta u ginekologa 30 marca 2016r. poprzedzona była testem ciążowym, którego wynik był pozytywny. W ocenie Sądu również wyjaśnienia, jakoby konieczność zatrudnienia ubezpieczonej wynikała ze zwiększonej intensywności prac w sklepie w okresie przedświątecznym, czy z uwagi na wypadek płatnika składek, nie zasługiwały na uwzględnienie. Świadców zgodnie wskazywali bowiem, że przed zatrudnieniem M. K. (1) większość pracy wykonywała żona płatnika samodzielnie.

Sąd nie dał więc wiary ubezpieczonej i płatnikowi w tym zakresie, uznając, iż była to jedynie wersja przygotowana w celu przekonania Sądu do swojego stanowiska. Co więcej należy wskazać, że na podstawie przeprowadzonego postępowania Sąd doszedł do wniosku, iż przedmiotowy stosunek pracy został zawarty tylko i wyłącznie w celu uzyskania przez ubezpieczoną uprawnień do świadczeń z ubezpieczenia społecznego, w szczególności w postaci zasiłku macierzyńskiego. Należy jednak podkreślić, że działanie takie samo w sobie nie jest prawnie zabronione. Co więcej nie można uznać jakoby nawiązywanie stosunku pracy jedynie w celu nabycia takich uprawnień było niedozwolone, czy też sprzeczne z jakimikolwiek obowiązującymi przepisami czy też zasadami współżycia społecznego. Istotnym zagadnieniem jest w takiej sytuacji kwestia, czy praca była świadczona, co na gruncie przedmiotowego postępowania zostało wykazane.

Nie zachodzi wobec tego w ocenie Sądu podstawa, aby przyjąć, że stosunek łączący ubezpieczoną i płatnika składek nie spełniał wszystkich przesłanek stosunku pracy, wynikających z art. 22 kp, czy też cechował się znamionami pozorności.

Wobec tego, mając na uwadze całość okoliczności sprawy, Sąd na podstawie art. 477¹⁴§2 kpc. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdził, iż ubezpieczona M. K. (2) jako pracownik u płatnika składek J. K. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 16 marca 2015r.